

som er meddelte Lejeren paa eller efter den 9. November 1916. Vi er her ganske i Overensstemmelse baade med Regeringsforslaget og Flertallets Forslag, saa det behøver jeg vist ikke at opholde mig nærmere ved. — Jeg kan her nævne, at vi, ligeledes i Overensstemmelse med Flertallet, foreslaar i § 2, at der i Loven optages en Bestemmelse om, at ingen kan være Medlem af Nævnet som Husejer uden at være Ejer og Udlejer af mindst 7 Lejligheder, og at de som Lejere valgte maa ikke være Husejere. Meningen er, som den ærede Ordfører nævnedes, at skaffe virkelig Repræsentation for de forskellige Interesser, sikre sig, at de virkelig bliver repræsenteret ved Folk, som har de paa-gældende Interesser.

I vor Affattelse af § 8 foreslaas det, at Loven skal gælde for Københavns, Frederiksberg og Gentofte Kommuner, men kan efter Indstilling af vedkommende Kommunalbestyrelse udvides til at omfatte ogsaa andre Kommuner. Vi er ogsaa her i Overensstemmelse med Flertallet, og jeg kan henholde mig til, hvad den ærede Ordfører i saa Henseende har sagt.

Jeg vender saa tilbage til det, som egentlig skiller Flertallet og Mindretallet, nemlig Bestemmelsen i vort Forslags § 1, hvorved det paalægges Ejeren at forelægge alle Opsigelser, som er meddelte fra og med den 9. November, for Nævnet i Løbet af 8 Dage, efter at Opsigelsen er Lejeren meddelt, eller, hvis dette er sket forinden Lovens Ikrafttræden, da fra Ikrafttrædelsesdagen. Her foreslaar vi, at hvis Nævnet skønner, at Opsigelsen har sin Hovedgrund i Ejers Bestræbelser for at forhøje Lejen, kan Nævnet erklære Opsigelsen for ugyldig, for saa vidt den er givet med kortere Varsel end det, Ejeren skulde have givet, hvis han havde rejst Sagen for Nævnet, og det da ikke var lykkedes ham at sætte sin Paastand igennem. Dette Forslag fra vor Side sigter til at hindre Omgaaelser af Loven, sigter til at forhindre, at smarte Husejere skulde kunne gennembryde den Beskyttelse, Loven vil give Lejeren, blot ved at gaa en anden Vej. Det er noget, der er gjort meget klart og tydeligt opmærksom paa i den københavnske Indstilling. Det, man har tænkt sig ved den gældende Lov, er det, som ogsaa er det naturlige, at Husejeren rejser Spørgsmaalet om Lejeforhøjelse for Nævnet, og hvis han faar Nej af dette, saa siger: det kan ikke nytte at beholde den Lejer, og siger ham op. Men det har vist sig, at — selvfølgelig ikke alle Husejere, for de fleste

er flinke Folk, som har Forstaaelse af Situationen, men altsaa — de Husejere, mod hvem Loven er rettet, læser denne og de andre Bestemmelser med meget stor Interesse og er i allerhøjeste Grad opmærksom paa, hvor Begrænsningen ligger, hvor Gærdet er lavt, saa de maaske kan komme over. Det skal derfor have udviklet sig saaledes, at visse Husejere slet ikke rejser Spørgsmaalet om Lejeforhøjelse for Nævnet, men blot siger Lejeren op, og saa venter de, at Spørgsmaalet om Huslejeforhøjelse nok vil udvikle sig bagefter. Det er naturligvis ikke Meningen, at en Husejer skal have Lov til ad den Vej at fremtvinge en Huslejeforhøjelse, som han ikke kunde have faaet, hvis han var gaaet aabenlyst til Værks. Derfor er det vort Ønske at give Lejeren samme Beskyttelse overfor en Huslejeforhøjelse, som skjuler sig under en Opsigelse, som den Beskyttelse, den gældende Lov med de Ændringer, vi foreslaar, giver ham overfor den aabenlyse, loyale Huslejeforhøjelse. Men paa den anden Side er det klart, at Lejeren heller ikke skal have større Beskyttelse. Det, han skal beskyttes mod, er Lejeforhøjelse, og han skal beskyttes paa samme Maade, hverken mere eller mindre, hvad enten den fremtræder aabenlyst eller fordækt. Den Beskyttelse, han faar efter Loven med vort Ændringsforslag, i det Tilfælde Sagen forelægges for Nævnet, forinden Opsigelse kommer, skal han ogsaa have, hvis Ejeren straks skrider til Opsigelse. Men paa den anden Side er der naturligvis ikke Grund til at gaa videre. Jeg tror, at naar vi har formuleret vort Ændringsforslag saaledes, er vi i Realiteten i væsentlig Overensstemmelse med den københavnske Indstilling. Det er rigtigt, at den københavnske Indstilling gaar ud paa at give Lejeren en Beskyttelse mod alle Opsigelser, men naar man læser Indstillingen nøje igennem, kan man ikke være i Tvivl om, at det, der egentlig er Pointen, det, som omfattes af Nævnsformændenes Erklæring, og som de nu vil rejse et Værn mod, er Huslejeforhøjelser. De har ment, at den nuværende Lov ikke gav Lejerne tilstrækkeligt Værn mod Huslejeforhøjelser, og dette Værn vil de give Lejerne paa denne Maade. Der findes ogsaa i Slutningen af Indstillingen en Passus, som tydeligt viser, at det er saadant noget, man i Særdeleshed har tænkt sig. Vi tror altsaa, at vi ved at stille vort Ændringsforslag er i Overensstemmelse med Tanken i de københavnske Nævnsformænds Indstilling.

Derimod beklager vi, at vi ikke ha